

(IV) SORGINAK X.

LUIXAK.—Oi zer harritzekoa, egia balinbadiozu!

MARIAK.—Egia? Sinhesten ahal duzue ez naizela jostagura... Eta hainbertzenarekin, berriz ere sekulako azantzak etxe guzian...

XOBADINAK.—Arratoiñ zonbait zintzuketen, han, selauruan, buruaren gainean.

MARIAK.—(Bixi-bixi.) Bainan, Xobadina, arratoinek ez zuten paper hura...

XOBADINAK.—Hala da hori ere. Ez dakit ori nik!...

Oro ixilik, bueltaño bat, lancan ari gehientsuak.

JOANNAK.—Ez naiz orai harritzen, hainbertze berri batabila, egun hautan, herrian.

MARIAK.—Zer berri?

JOANNAK.—Ori, zonbait gau hautan guzietan, argi handi zu harat hunat badabilzala zuen etxe ondoan, hil herrietan, Errekaxaron ere bai.

XANETAK.—Gure etxe-ondoan? argiak?

JOANNAK.—Bai, eta gero diote, hil herrietako kurutze handiaren gainetik hegaldatzen ikusi duela Mibimotxeneko Mariak, halako bat, erdi gizon, erdi xori, harrigarri itsusia.

KATIXAK.—Bai, eta zer diote oraino? Erramunttoineko Piarrresi bidera athera zaiola, Buztingo-errekan, xaal edo aratxe bat egiazki izigartria. Ahal duen bezala eskapatu da; bainan, gero, etxeratu denean, eta bere gerthakaria kondaturik, begiak, beldurrarekin bezala, harat itzuli dituelarik, xaal itsusi espantagarría ikusi dute berriz Piarrerek eta haren ondotik etxeko guziek, han, athe-motzaren gainean, lephoa luze luzea, begi handi batzuekin, begi handi horiek sua zariotela. (Guziek, beldurrarekin edo alegia, burua itzultzen dute Bordaxuriko athe alderdira.)

MARIAK.—Ez ahal zauku xaala hemen agertuko, Mahuma Ingumarekin?

XANETAK.—Azken judizioa hurbildua ez othe dugu, ene ama zenak lehenago erraiten zuen bezala? (Ixil ixila, berriz ere, guziak)...

BENITAK.—Hots! Joanna, Josepa, Katixa, joanen gira etxera? hamekak eta erdiak ditugu berehala!

JOSEPAK.—Hala hala da, eta lana ere bururatuxea dugu, ene ustez.

JOANNAK.—Bai, eta bertzalde, gauerdkik ez ginduzke bidean atxeman behar. Gau aditu gauza horiek orok nahasi naute arras, eta ez naiz batre nere buruari fida.

KATIXAK.—(Xutitzean:) Brrr! hotzez ala beldurrez ez dakit, bainan, ikaran nago ni ere... Goazen!

BENITAK.—Gau on, andre Xobadina, Kattalin eta Luixa; bihar arte, Maria eta Xaneta. Ongi zeina zaizte gaur, etxean sartzean! (Badoazi kanporat, alegia eta etxerat.)

(I) ELHEKETA : ASTE HUNTAKO ELHEPIDEA.

- 1 Sorgiak hunkiak dira?
- 2 Nola beldur-ariagten ditugute sorgiak?
- 3 Nor ez da mintzo? Nor mintzagaten da gutiemur.

(II) ADITZ IKASKUNTZA.

31. balinbadioza 32 sua zariotela

33. ez ginduzke 34 nahasi naute

31 ERRAN. Conjugaison forte - Indic. Prés.

Nik diot = je dis D.S.

Hik diok/m = tu dis

Zuk diozu = vous dites

Harek dio = il dit

Guk diogu = nous disons

Zuek diozue = vous dites

Heiek diote = ils disent

32. JARIO = Laisser couler, verser.

Indicatif présent - Obj. singulier

Nik dariot (1) = je le laisse couler

Zuk dariozu = vous le laissez couler

Harek dariot = il le laisse couler

Guk dariogu = nous le laissons couler

Zuek dariozue = vous le laissez couler

Heiek dariote = ils le laissent couler

Indicatif imparfait - Objet singulier

Nik marion = je le laissais couler

Zuk zinariou = vous le laissiez couler

Harek zarion = il le laissait couler

Guk zinariou = nous le laissons couler

Zuek zinarioten = vous le laissiez couler

Heiek zarioten = ils le laissaient couler

Objet pluriel

Nik narizkor = je les laisse couler

Zuk zinarijkor = vous les laissiez couler

Harek zarizkor = il les laissait couler

Guk zinarijkor = nous les laissons couler

Zuek zinarijhoten = vous les laissiez couler

Heiek zarizhoten = ils les laissaient couler

(1) dariot = je les laisse couler.

Element pluriel toujours Zk apres i -